

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

ARREST

**nr. 237.505 van 28 februari 2017
in de zaak A. 220.819/IX-8968**

In zake: Dirk DE PAUW
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Crispyn
kantoor houdend te 9030 Mariakerke
Mazestraat 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE DIENST VOOR
BRANDWEER EN DRINGENDE MEDISCHE HULP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat François Belleflamme
kantoor houdend te 1060 Brussel
Zwitserlandstraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 27 november 2016, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “[h]et besluit van de directieraad [van de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp] van 27 september 2016 waarbij de volgende personen werden aangesteld om de hogere ambten van majoor uit te oefenen en de rol van officier van week te verzekeren: Cdt. Michel Grignard, Cdt. Luc Sauvage, Cdt. Axel Simonart, Cpt. Peter Roseleth [...] en waarbij [Dirk De Pauw] niet werd aangesteld in het hoger ambt van majoor”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Iris Verheven heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 februari 2017.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter Crispyn, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Virginie Feyens, die *loco* advocaten François Belleflamme en Jean Bourtembourg verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is statutair personeelslid van de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp. Hij heeft de graad van kapitein (rang A2) en behoort tot de Nederlandse taalrol.

3.2. Bij dienstnota 2016-165 van 28 juli 2016 wordt “in de huidige overgangsfase van de organisatie van de [Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp] en in afwachting van de uitvoering van de hervorming” een oproep tot kandidaatstelling bekendgemaakt aan het personeel

van de voornoemde brandweerdienst met het oog op de toewijzing van onder meer drie hogere ambten van majoor.

De dienstnota vermeldt dat “[d]eze aanstellingen zullen lopen tot de uitvoering van de samenwerkingsovereenkomst en de aanstelling van de toekomstige mandatarissen”.

3.3. Onder meer verzoeker stelt zich kandidaat.

3.4. Op 27 september 2016 beslist de directieraad vooreerst “het aantal plaatsen A4 (majoors) uit te breiden naar 4”.

Voorts beslist de directieraad Axel Simonart, Luc Sauvage, Michel Grignard en Peter Roseleth aan te stellen in het hoger ambt van majoor.

Deze laatstgenoemde beslissing maakt het eerste voorwerp uit van de voorliggende vordering.

De notulen van de vergadering van de directieraad vermelden in dit verband:

“Voorstel tot klassement van de korpschef en de Dienst HR op basis van de ontvangen kandidaturen:

Voor de Franstalige kandidaten:

1. A. Simonart, commandant
2. L. Sauvage, commandant
3. M. Grignard, commandant
4. [A.W.], kapitein

Voor de Nederlandstalige kandidaten:

1. P. Roseleth, kapitein
2. [T.V.G.], luitenant
3. [M.G.] en D. De Pauw, kapiteins (ex aequo)

Alle kandidaten beschikken over meer dan voldoende werkervaring. De twee ex aequo kandidaten hebben de verdienste het kader verlaten te hebben en voeren hun werk eervol uit, maar ze beschikken niet over de academische graad waarover de twee eerst geklasseerde kandidaten wel beschikken.

Stemming 2 (geheime stemming):

Voorstel geformuleerd door de korpschef en de Dienst HR: bevordering van 3 FR zijnde A. Simonart, L. Sauvage, M. Grignard en 1 NL, zijnde P. Roseleth.

Resultaat van de geheime stemming: 3 Ja en 1 Onthouding → Voorstel wordt aangenomen.

De 3 FR commandanten, die door een beslissing van de BHR bovendien in de DR zetelen, oefenen reeds verschillende jaren de operationele verantwoordelijkheden uit, die van wnd. majoors verwacht worden.

De best geklasseerde NL kapitein wordt gekozen om het taalevenwicht te benaderen dat in deze graad van de hiërarchie noodzakelijk is en om de directieraad te versterken na het vertrek van [D.].

Teneinde een structuur uit te werken, die het toekomstig organigram benadert, zal de korpschef de operationele en administratieve taken die van hen verwacht worden bevestigen door middel van een opdrachtbrief.”

Bij dienstnota 2016-209 van 29 september 2016 wordt de aanstelling van de voornoemde personen in het hoger ambt van majoor bekendgemaakt. Deze nota vermeldt dat de aanstellingen aanvangen op 1 oktober 2016 en “[lopen] tot de aanstelling van de toekomstige mandatarissen”.

3.5. Met een brief van 30 september 2016 delen de waarnemend directeur-generaal en de waarnemend officier-dienstchef van de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp aan verzoeker mee dat de directieraad op 27 september 2016 de kandidaatstellingen voor het hoger ambt van majoor heeft onderzocht, maar dat verzoekers kandidatuur “niet weerhouden werd”. Voorts vermelden zij: “Dit doet geen afbreuk aan de kwaliteit van uw titels en verdiensten, maar u beschikt niet over de universitaire diploma’s waarover de weerhouden kandidaat beschikt”.

De beslissing om verzoeker niet aan te stellen in het hoger ambt van majoor maakt het tweede voorwerp uit van de voorliggende vordering.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. De verwerende partij heeft op 17 januari 2017 laattijdig een nota ingediend en haar administratief dossier neergelegd. Aangezien zij vanwege de griffie van de Raad van State de kennisgeving van het verzoekschrift op 28 de-

cember 2016 had ontvangen, verstreek voor haar de termijn voor het indienen van een nota en het neerleggen van haar administratief dossier immers op 12 januari 2017.

De nota van de verwerende partij wordt dan ook uit het debat geweerd. De door verzoeker aangevoerde feiten worden aangenomen, aangezien niet blijkt dat ze onjuist zijn.

V. Schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VI. Spoedeisendheid

Uiteenzetting door verzoeker

6. Verzoeker zet de spoedeisendheid van zijn vordering in zijn verzoekschrift als volgt uiteen:

a) Art. 116 van het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 27 maart 2014 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren van de instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (hierna ‘Administratief Statuut ION van 27 maart 2014’) luidt:

‘Art. 116. De aanwijzing voor de uitoefening van een hoger ambt gebeurt voor een duur van maximaal een jaar, hernieuwbaar voor een periode van maximum zes maanden, mits een gemotiveerde beslissing van de directieraad.’

De aanstelling gebeurt zodoende voor max. 1 jaar, weliswaar hernieuwbaar voor een periode van max. 6 maanden. Maar de initiële termijn bedraagt max. 1 jaar.

b) Bovendien, stelt verzoeker vast dat in casu:

- in de oproep tot kandidaatstellingen voor de uitoefening van een hoger ambt als Commandant tweede in bevel, Majoor en Commandant (pt. 1.1 dienstnota 2016-165) (stuk 3) wordt vermeld dat de aanstellingen van wnd. Commandant tweede in bevel en 3 betrekkingen van wnd. Majoor ‘zullen lopen tot de uitvoering van de samenwerkingsovereenkomst en de aanstelling van de toekomstige mandatarissen’;

- in de dienstnota 2016-209 van 29 september 2016 waarin wordt kennisgegeven dat de directieraad op 27-09-2016 heeft beslist om 4 personencommandanten (Cdt. Grignard, Cdt. Sauvage, Cdt. Simonart en Cpt. Roseleth) aan te stellen om de hogere ambten van majoor uit te oefenen, wordt dan weer vermeld: ‘hun aanstelling vangt aan op 1 oktober 2016 en loopt tot de aanstelling van de toekomstige mandatarissen’ (stuk 1); hier is geen sprake meer ‘tot de uitvoering van de samenwerkingsovereenkomst’;

Verzoeker beschikt niet over het besluit van de directieraad van 27-09-2016. Verzoeker verwijst ook naar zijn middel dienaangaande.

c) De onbepaalde termijnen gedefinieerd als ‘tot de uitvoering van de samenwerkingsovereenkomst’ of ‘tot de aanstelling van de toekomstige mandatarissen’ zijn vaag en kunnen zelfs korter zijn dan de max. termijn van 1 jaar.

d) Indien tijdens de gewone annulatieprocedure de samenwerkingsovereenkomst wordt uitgevoerd dan wel de toekomstige mandatarissen worden aangesteld, dan vervalt uiteraard de aanstelling van een hoger ambt van majoor.

Bij een eventuele vernietiging, die met een grote zekerheid zal uitgesproken worden na de max. termijn van 1 jaar, maar ook na de mogelijke onbepaalde termijn indien deze vroeger zou vallen dan 1 jaar, zal dit geen herstel teweeg kunnen brengen aan verzoekers situatie.

Immers, verzoeker zal geen kans meer hebben om nog aangesteld te kunnen worden in een hoger ambt van majoor; de ambten van majoor zijn dan ook, op moment van vernietiging, definitief ingenomen.

Derhalve is in deze voldaan aan de vereiste van spoedeisendheid.”

Beoordeling

7. Zoals *sub* 5 hiervóór in herinnering is gebracht, kan krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen indien, onder meer, “de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring”.

In de parlementaire voorbereiding van de voormelde wettelijke bepaling is te lezen dat “[d]e spoedeisendheid zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onher-

roepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2277/1, 13).

8. Naar eis van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, eerste lid, 4°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’. Dit houdt in dat het aan een verzoekende partij toevalt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een (voortdurende) tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

9. In dit geval voert verzoeker in zijn inleidend verzoekschrift ter verantwoording van de spoedeisendheid van zijn vordering in essentie aan dat de bestreden aanstellingen in het hoger ambt van majoor van tijdelijke duur zijn, aangezien ze volgens het personeelsstatuut maximaal één jaar duren en slechts hernieuwbaar zijn voor een periode van maximaal zes maanden en ze volgens dienstnota’s 2016-165 en 2016-209 eventueel ook minder dan één jaar kunnen duren, namelijk “tot de uitvoering van de samenwerkingsovereenkomst” of “tot de aanstelling van de toekomstige mandatarissen”. Verzoeker leidt daaruit af dat de aanstellingen verstreken zullen zijn op het ogenblik dat uitspraak zal worden gedaan over zijn beroep tot nietigverklaring. Hij meent dat hij dan geen kans meer zal hebben om een dergelijke aanstelling te verkrijgen.

10. De Raad van State merkt op dat wie deelneemt aan een selectieprocedure, ermee rekening moet houden dat de mogelijkheid bestaat dat hij de geambieerde functie niet verkrijgt en dat hij in dat geval een andere wending aan zijn loopbaan zal moeten geven dan de geambieerde. Het mislopen van een aanstelling of een benoeming toont op zich niet aan dat de betrokkene in omstandigheden verkeert die de zaak spoedeisend maken.

Het loutere verlies van een kans op een aanstelling of een benoeming verschilt niet wezenlijk van het morele nadeel dat elke kandidaat die naast een aanstelling of een benoeming grijpt, moet ondergaan. Een dergelijk nadeel kan in beginsel worden goedge maakt door een vernietigingsarrest en vergt geen spoedeisende behandeling van de zaak.

Het staat dan ook aan verzoeker om aan te tonen dat in zijn geval bijzondere omstandigheden ertoe nopen anders te oordelen en dat hij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen onmogelijk kan ondergaan in afwachting van de uitspraak ten gronde.

11. De omstandigheid dat de bestreden aanstellingen in het hoger ambt van majoor van tijdelijke aard zijn en dat de mogelijkheid bestaat dat ze verstreken zullen zijn op het ogenblik dat uitspraak zal worden gedaan over verzoekers beroep tot nietigverklaring, toont de spoedeisendheid van zijn vordering niet aan. De bestreden aanstellingen wijzigen immers verzoekers rechtstoestand niet en ze ontnemen hem geen enkel voordeel.

Een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden aanstellingen zou daarenboven niet tot gevolg hebben dat verzoeker zelf wordt aangesteld. Een voor hem gunstige afloop van de huidige procedure verleent hem enkel een aanspraak op een nieuwe beslissing en dus op een kans om dan te worden aangesteld.

Ook in het geval van een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden aanstellingen is het bovendien niet uitgesloten dat over zijn beroep tot nietigverklaring pas uitspraak zal worden gedaan op een ogenblik dat de betwiste aanstellingen verstreken zijn.

12. Voor zover zou moeten worden aangenomen dat de bestreden aanstellingen, zoals verzoeker stelt, maximaal één jaar en mogelijk zelfs minder lang zullen duren, impliceert dit als zodanig niet dat verzoeker nadien niet meer

voor een aanstelling in het hoger ambt van majoor in aanmerking zou kunnen komen, in dezelfde of in andere betrekkingen. Indien het zo zou zijn – overeenkomstig de gedachtegang van verzoeker – dat de betrekkingen waarin de bestreden aanstellingen zijn gebeurd, dan definitief begeven zouden zijn, toont verzoeker helemaal niet aan en beweert hij zelfs niet dat hij ingevolge de thans bestreden beslissingen niet in aanmerking zou komen voor die definitieve toewijzing.

13. Uit wat voorafgaat volgt dat verzoeker de spoedeisendheid van zijn vordering niet aantoont.

14. Er is bijgevolg niet voldaan aan alvast één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 februari 2017, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys,	staatsraad, waarnemend kamervoorzitter,
bijgestaan door	

Vera Wauters,	griffier.
---------------	-----------

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Bert Thys